

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 538/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť K. V., B., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. F., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 T 96/2010 z 25. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. V. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2012 doručená sťažnosť K. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T 96/2010 z 25. júna 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že okresný súd 25. júna 2012 na verejnom zasadnutí predbežne prerokoval obžalobu prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „prokurátor krajskej prokuratúry“) č. k. Kv 55/08-465 z 24. augusta 2010 a napadnutým uznesením podľa § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku okrem iného rozhodol, že predmetnú obžalobu prijíma, a zároveň nariadil v trestnej veci obvineného N. K. a spol. hlavné pojednávanie na 3., 4. a 6. septembra 2012. Sťažovateľ uviedol, že na základe podanej obžaloby *„som t. č. ako obžalovaný stíhaný pred súdom ako obžalovaný v 19./rade za skutky uvedené v bode 8./ a 9./ obžaloby nezákonným postupom, a preto sú mne a mojej rodine spôsobené nesmierne psychické aj fyzické útrapy a musím vynaložiť ďalšie a ďalšie finančné prostriedky, aby som sa domohol mojich základných ľudských práv a práv na súdnu ochranu, pričom tieto moje práva zaručuje Ústava Slovenskej republiky, a podľa judikatúry a rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR za ochranu mojich základných práv sú v prvom rade zodpovedné všeobecné súdy, čo však odporca (t. j. okresný súd, pozn.) neučinil“*.

Sťažovateľ na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval a po jej prijatí na ďalšie konanie rozhodol, že napadnutým uznesením boli porušené jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy, a zároveň, aby napadnuté uznesenie zrušil. Sťažovateľ sa taktiež domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 33 000 € a úhrady trov konania.

Napokon sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd v súlade s § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o dočasnom opatrení, ktorým uloží okresnému súdu, *„aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného uznesenia č. k.: 1 T/96/2012 (správne má ísť o uznesenie sp. zn. 1 T 96/2010, pozn.) zo dňa 25. júna 2010, ktorým prijal na ďalšie*

konanie podľa § 244 ods. 1 písm. k) Tr. poriadku obžalobu Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, sp. zn. Kv 55/08-465 zo dňa 24. 8. 2010“.

Odvolávajúc sa na § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sťažovateľ poznamenáva, že proti napadnutému uzneseniu nepodal riadny opravný prostriedok, pretože podľa § 185 ods. 2 druhej vety Trestného poriadku a s poukazom na § 244 ods. 3 Trestného poriadku nie je proti uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku prípustný opravný prostriedok (sťažnosť).

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom

právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Sťažovateľ v danom prípade namieta porušenie svojich v petite sťažnosti označených základných práv podľa ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 1 T 96/2010 z 25. júna 2012, ktorým bola podľa § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku obžaloba prokurátora krajskej prokuratúry č. k. Kv 55/08-465 z 24. augusta 2010 prijatá na ďalšie konanie a zároveň bol v predmetnej trestnej veci (v ktorej je sťažovateľ v procesnom postavení obžalovaného v 19. rade) nariadený termín hlavného pojednávania, na ktorom sa uskutoční dokazovanie v tejto trestnej veci.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, v zmysle ktorej „trestné konanie je od svojho začiatku až po koniec procesom, v rámci ktorého sa pri vykonávaní jednotlivých úkonov môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ako aj v predmetnej veci konajúcich všeobecných súdov naprávať, resp. korigovať jednotlivé pochybenia, ku ktorým došlo v predchádzajúcich štádiách trestného konania. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno na ústavnom súde

namietať také pochybenia príslušných orgánov verejnej moci, ktoré neboli odstránené v jeho dovtedajšom priebehu a ktoré mohli vo svojich dôsledkoch spôsobiť porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy.“ (IV. ÚS 166/2010, m. m. tiež II. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 220/07, IV. ÚS 312/2010).

V danom prípade sťažovateľ nepochybne bude mať možnosť v ďalšom priebehu trestného konania v rámci svojho práva na obhajobu uplatňovať v konaní pred okresným súdom a príp. tiež pred odvolacím súdom (resp. aj dovolacím súdom) všetky námietky, ktoré uplatnil v sťažnosti podanej ústavnému súdu. O týchto námietkach bude oprávnený a aj povinný rozhodnúť príslušný všeobecný súd. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnosti sťažovateľa v jeho trestnej veci, ktorá sa nachádza v štádiu konania pred súdom prvého stupňa.

Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Po odmietnutí sťažnosti bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012